

การเขียนบรรยายประสบการณ์

ครูผู้สอน คุณครูจรรยา มาตย์งามเมือง

การบรรยาย

เป็นวิธีแสดงความคิดที่สำคัญประเภทหนึ่ง เพราะไม่ว่าจะแสดงความคิดแบบใดก็ตาม ความคิดนั้นต้องมีการเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์ในเรื่องต่าง ๆ เช่น การบรรยายเป็นการบอกเล่าเรื่องราว หรือเหตุการณ์ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เกิดผลอะไร กล่าวคือ เป็นการเล่าข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องตามที่เป็นอยู่โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง

การเขียนบรรยายประสบการณ์

หมายถึง การเขียนเล่าประสบการณ์ ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง
ที่อาจเป็นประสบการณ์ตรง หรือได้รับการบอกกล่าวมาจากผู้อื่น
อาจแทรกความคิดและข้อสังเกตต่าง ๆ ของผู้เขียนไว้

มีหลักการเขียน ดังนี้

๑. กำหนดหัวข้อและขอบข่ายของเรื่องที่จะเขียน โดยกำหนดหัวข้อเรื่องที่ตนมีประสบการณ์ และกำหนดขอบข่ายของเรื่องว่าจะเขียนในลักษณะใด และจะเขียนในแนวใด
๒. เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจ นอกจากจะให้ความรู้ ความคิดอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านแล้ว ยังทำให้ผู้อ่านได้แง่คิดและเกิดความเพลิดเพลิน

มีหลักการเขียน ดังนี้

๓. แสดงข้อเท็จจริง เช่น เขียนข้อมูลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตลอดจนรวบรวมความคิด ความทรงจำเพื่อเอื้อต่อการเขียน

๔. วางโครงเรื่อง เช่นเดียวกันกับการเขียนเรียงความ

๕. ควรใช้ภาษาให้เร้าความสนใจ น่าติดตามอ่าน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายเหมือนการเล่าเรื่องธรรมดาทำให้ผู้อ่านไม่เกิดความเครียดและรู้สึกเป็นกันเองกับผู้เขียน

ล่องแพแม่วัง

วันนั้น ในนาทีกแรกที่เริ่มต้นออกเดินทางล่องแพ พวกเราก็ต้องช่วยกันออกแรงเข็นแพบนหาดทรายลงสู่ระดับน้ำลึก เมื่อแพเริ่มลอยน้ำจึงขึ้นนั่ง เราออกจะเขินๆ ชาวบ้านวัดนาที่มายืนดูอยู่ริมตลิ่ง คุณฉะเราที่เดินทางกันแบบพิสดารนั่นเอง เขาคงคิดว่า คนกลุ่มนี้แปลกอยู่ดีๆ ไม่ชอบ มีถนนหนทางให้เดินทางอย่างสะดวกสบายก็ไม่ชอบ ต้องลำบากลำบากนั่งหลังขดหลังแข็งลอยแพไปตามน้ำ การที่ชาวบ้านมายืนดูราวกับมีงานอะไรนั้น ก็เพราะการจัดล่องแพในลำน้ำแม่วังนี้ยังเป็นของใหม่นั้นเอง

เมื่อแพเริ่มลอยน้ำในต้นทาง คณะล่องแพยังคงตื่นตัวกับการเดินทาง มีการแย่งหน้าที่ทำงานกันนิดหน่อยคือ ต่างก็เดินหาไม้ถ่อ ช่วยกันออกแรงถ่อแพ ทั้งด้านหัวแพและท้ายแพ แต่แทนที่แพจะลอยน้ำฉิวก็เปล่า ดิฉันสังเกตเห็นนายท้ายแพต้องทำงานหนัก คอยคัดท้ายไม่ให้แพขวางลำกลางแม่น้ำ เพราะนักถ่อแพสมัครเล่นนั้น คุณเธอกดไม้ถ่อเฉียงกับกระแสน้ำมากไป เมื่อแรงกดเต็มที่จึงทำให้แพหนีกระแสน้ำไปตามแรงถ่อซึ่งไปคนละทางกับนายหัว นั้นแหละจึงทำให้นายท้ายต้องทำงานหนักในระยะแรก ประกอบกับลำน้ำแม่วังช่วงผ่านบ้านวัดนานี้ เป็นค้ำคดโค้งมาก ระดับน้ำก็ตื้น แพจึงเคลื่อนที่ช้า เมื่อผ่านชาวบ้านที่กำลังซักผ้าต่างก็โบกมือทักทายกัน

(ล่องแพแม่วัง : ราไพพรรณ แก้วสุริยะ, วารสารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒)

ข้อสังเกต

- งานเขียน ล่องแพแม่วัง ที่ตัดตอนมานำเสนอนี้ ผู้เขียนบรรยายเรื่องการท่องเที่ยวตามที่ได้มีประสบการณ์มาจริง ๆ
- ถ้อยคำที่ใช้ในการบรรยายแบบกันเอง ชวนให้น่าติดตาม
- วิธีเขียนบรรยายแบบนี้ ผู้เขียนที่มีประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาแล้วจะสามารถเขียนเล่าได้อย่างละเอียดและเป็นวิธีเขียนที่ฝึกได้ไม่ยาก